Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

14 януари 2016 година*

„Селско стопанство — Възстановявания при износ — Птиче месо — Регламент за изпълнение, с който възстановяването се определя на 0 EUR — Жалба за отмяна — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Пряко засягане — Допустимост — Член 3, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 182/2011 — Задължение за мотивиране — Член 164, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 — Оправдани правни очаквания“

По дело T-397/13

Tilly-Sabco, установено в Герлескен (Франция), за което се явяват R. Milchior, F. Le Roquais и S. Charbonnel, avocats,

жалбоподател,

подпомагано от

Doux SA, установено в Шатолен (Франция), за което се явява J. Vogel, avocat,

встъпила страна,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват D. Bianchi и K. Skelly, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 689/2013 на Комисията от 18 юли 2013 година за определяне на възстановяванията при износ на птиче месо (ОВ L 196, стр. 13),

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: A. Dittrich (докладчик), председател, J. Schwarcz и V. Tomljenović, съдии,

секретар: S. Bukšek Tomac, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 април 2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение [1]

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Жалбоподателят Tilly-Sabco е дружество, чиято дейност по-специално е износ на цели замразени пилета към страните от Близкия изток.

2 С настоящата жалба жалбоподателят иска да бъде отменен приет от Европейската комисия акт, с който тя определя нулев размер на възстановяванията при износ в сектора на птичето месо за три категории замразени цели пилета.

3 Ръководните принципи за възстановяванията при износ се уреждат с Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, стр. 1), изменен.

4 В част III („Търговия с трети страни“), глава III („Износ“) от Регламент № 1234/2007 е включен раздел II („Възстановявания при износ“), който е посветен на посочените възстановявания. Съгласно член 162 от този регламент в степента, необходима за да се даде възможност за реализирането на износ на базата на котировки или цени на световния пазар и в рамките на ограниченията, произтичащи от споразумения, сключени в съответствие с член 218 ДФЕС, разликата между тези котировки или цени и цените в Европейския съюз може да бъде покрита с възстановявания при износ за продуктите, по-специално от сектора на птичето месо.

5 Съгласно член 164, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 възстановяванията при износ са еднакви за целия Съюз. Съгласно параграф 2 от същия член възстановяванията се определят от Комисията и това може става на равни интервали или чрез покана за търг за някои продукти. В същия параграф също така се предвижда, че с изключение на случаите, когато е определен чрез търг, списъкът на продуктите, за които се предоставя възстановяване при износ, както и размерът на възстановяванията при износ, се определят най-малко веднъж на всеки три месеца.

[…]

10 С Регламент за изпълнение (ЕС) № 689/2013 от 18 юли 2013 година за определяне на възстановяванията при износ на птиче месо (ОВ L 196, стр. 13, наричан по-нататък „обжалваният регламент“) Комисията по-специално определя нулев размер на възстановяванията при износ за три категории замразени пилета с кодове 0207 12 10 9900, 0207 12 90 9190 и 0207 12 90 9990.

11 Размерът на възстановяванията за шестте други продукта — главно пилета — който е посочен в приложението към обжалвания регламент и който вече е бил определен на нула с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1056/2011 на Комисията от 20 октомври 2011 година относно определяне на възстановяванията при износ на птиче месо (ОВ L 276, стр. 31), не е променен.

12 Съгласно приложението към обжалвания регламент местоназначенията, за които се отнасят възстановяванията при износ, по-специално са страните от Близкия изток.

13 С обжалвания регламент освен това се отменя Регламент № 360/2013, с който дотогава се е определяло равнището на възстановяванията в разглеждания сектор.

[…]

1 — Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

Производство и искания на страните

17 На 6 август 2013 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд настоящата жалба.

18 С отделен акт, постъпил същия ден в секретариата на Общия съд, жалбоподателят подава молба за допускане на обезпечение, в която по същество иска от председателя на Общия съд да спре изпълнението на обжалвания регламент до постановяването на окончателното решение в главното производство. С определение от 29 август 2013 г. председателят на Общия съд допуска встъпването на Френската република в обезпечителното производство в подкрепа на исканията на жалбоподателя. С определение от 26 септември 2013 г., Tilly-Sabco/Комисия (T-397/13 R, EU:T:2013:502), председателят на Общия съд отхвърля молбата за допускане на обезпечение, без да се произнася по съдебните разноски.

19 С акт, заведен в секретариата на Общия съд на 15 ноември 2013 г., дружеството Doux SA, чиято дейност по-специално също е износ на цели замразени пилета от Съюза към страните от Близкия изток, иска да встъпи в подкрепа на исканията на жалбоподателя в главното производство. С определение от 7 април 2014 г. председателят на пети състав на Общия съд допуска встъпването.

20 Жалбоподателят иска някои поверителни данни, съдържащи се в писмената реплика и в приложенията към нея, да не бъдат предоставяни на встъпилата страна. На встъпилата страна са предоставени само осигурените от жалбоподателя неповерителни варианти на посочените документи и приложения. Встъпилата страна няма възражения в това отношение.

21 Встъпилата страна подава писменото си становище при встъпване в определения срок и Комисията представя становището си по него също в определения срок. Жалбоподателят не представя становище в определения срок по писменото становище при встъпването.

22 По предложение на съдията докладчик Общият съд решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., приканва страните да отговорят писмено на някои въпроси и иска Комисията да представи определени документи. Страните изпълняват тези искания в определения срок.

23 Жалбоподателя иска от Общия съд:

— да обяви жалбата за допустима,

— да отмени обжалвания регламент и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

24 Встъпилата страна иска от Общия съд:

— да обяви за допустима жалбата за отмяна, подадена от жалбоподателя срещу обжалвания регламент,

— да отмени обжалвания регламент и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

25 Комисията иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата като недопустима или като неоснователна и

— да не се произнася по съдебните разноски.

От правна страна

26 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания, изведени, първото, от съществено процесуално нарушение и от злоупотреба с процесуални права, второто, от процесуално нарушение и от липса на компетентност, третото, от липса на мотиви, четвъртото, от нарушение на закона или от явна грешка в преценката, и петото, от нарушаване на принципа на защита на оправдани правни очаквания.

27 Без формално да прави възражение за недопустимост, Комисията твърди, че жалбата е недопустима. Тя счита, че жалбоподателят няма процесуална легитимация, тъй като според нея предвидените в член 263, четвърта алинея ДФЕС условия не са налице.

I – *По допустимостта*

28 Поддържан от встъпилата страна, жалбоподателят твърди, че обжалваният регламент представлява подзаконов акт, който го засяга пряко и който не включва мерки за изпълнение, съгласно третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС. При условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че е засегнат пряко и лично от обжалвания регламент по смисъла на втората хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС.

29 Най-напред трябва да се провери дали обжалваният регламент представлява подзаконов акт, който засяга пряко жалбоподателя и който не включва мерки за изпълнение.

A – *Относно наличието на подзаконов акт*

30 Най-напред, що се отнася до това дали обжалваният регламент представлява подзаконов акт по смисъла на третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС, трябва да се припомни, че понятието „подзаконов акт“ по смисъла на тази разпоредба трябва да се разбира като обхващащо всеки акт с общо приложение, с изключение на законодателните актове (решение от 3 октомври 2013 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет, C-583/11 P, Сб., EU:C:2013:625, т. 61, определение от 6 септември 2011 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет, T-18/10, Сб., EU:T:2011:419, т. 56 и решение от 25 октомври 2011 г., Microban International и Microban (Europe)/Комисия, T-262/10, Сб., EU:T:2011:623, т. 21).

31 Както жалбоподателят основателно подчертава, съответният акт има общо приложение, ако се прилага към обективно определени положения и поражда правни последици спрямо категории от лица, посочени общо и абстрактно (определение от 8 април 2008 г., Saint-Gobain Glass Deutschland/Комисия, C-503/07 P, Сб., EU:C:2008:207, т. 71 и решение Microban International и Microban (Europe)/Комисия, т. 30 по-горе, EU:T:2011:623, т. 23). В разглеждания случай трябва да се отбележи, че обжалваният регламент има общо приложение, тъй като с него се цели да се определи размерът на възстановяванията при износ, които се прилагат за категория от оператори, посочени общо и абстрактно, а именно всички оператори, изнасящи разглежданите продукти към засегнатите от посочения регламент страни.

32 Тъй като обжалваният регламент не е бил приет нито чрез обикновената законодателна процедура, нито чрез специална законодателна процедура по смисъла на член 289, параграфи 1—3 ДФЕС (вж. в този смисъл определение от 4 юни 2012 г., Eurofer/Комисия, T-381/11, Сб., EU:T:2012:273, т. 44), той представлява подзаконов акт по смисъла на третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС.

33 Впрочем Комисията е съгласна, че обжалваният регламент е подзаконов акт.

Б – *Относно прякото засягане на жалбоподателя*

34 Няма никаква причина „прякото засягане“, което се изисква по отношение на подзаконовите актове при третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС, да се тълкува различно от тълкуването на това понятие в рамките на втората хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС, а именно по отношение на актовете, които „пряко и лично“ засягат дадено физическо или юридическо лице (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Kokott по дело Telefónica/Комисия, C-274/12 P, Сб., EU:C:2013:204, т. 59).

35 Условието за пряко засягане изисква, първо, оспорената мярка пряко да поражда последици за правното положение на частноправните субекти, и второ, да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е напълно автоматично и произтича единствено от оспорената правна уредба, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (вж. решение Microban International и Microban (Europe)/Комисия, т. 30 по-горе, EU:T:2011:623, т. 27 и цитираната съдебна практика).

36 В разглеждания случай обжалваният регламент поражда правни последици пряко за жалбоподателя, в смисъл че той повече не може да се ползва от възстановявания при износ с положителен размер за извършвания от него износ на цели замразени пилета към страните от Близкия изток. Размерът на възстановяванията при износ е бил определен на нула с обжалвания регламент, който в това отношение не оставя никаква свобода на преценка на националните органи, отговарящи за отпускането на възстановяванията. Дори ако възстановяване при износ се предостави от национален орган, размерът му автоматично би бил равен на нула, тъй като обжалваният регламент не оставя никаква свобода на преценка на националните органи, позволяваща им да определят възстановяване при износ с положителен размер.

37 Следователно жалбоподателят е пряко засегнат от обжалвания регламент.

38 Впрочем, в отговор на поставен по време на съдебното заседание въпрос в това отношение, Комисията потвърждава, че не оспорва прякото засягане на жалбоподателя и това бе надлежно отбелязано в протокола от съдебното заседание.

В – *Относно наличието на акт, който не включва мерки за изпълнение*

39 Понятието „подзаконови актове“, които не включват мерки за изпълнение, по смисъла на третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС следва да се тълкува с оглед целта на тази разпоредба, която, както е видно от нейния генезис, се състои в това да се избегне положение, при което частноправният субект да бъде принуден да наруши правото, за да получи достъп до съд. Когато обаче подзаконов акт има преки последици за правното положение на физическо или юридическо лице, без да са необходими мерки за изпълнение, има опасност това лице да бъде лишено от ефективна съдебна защита, ако не разполага с възможност за пряко обжалване пред съда на Съюза, за да оспори законосъобразността на този подзаконов акт. Всъщност, когато липсват мерки за изпълнение, физическо или юридическо лице, дори да е засегнато пряко от въпросния акт, ще може да поиска този акт да бъде подложен на съдебен контрол, едва след като е нарушило разпоредбите на акта, като в хода на образуваното срещу него производство пред националните юрисдикции се позове на незаконосъобразността на тези разпоредби (решение от 19 декември 2013 г., Telefónica/Комисия, C-274/12 P, Сб., EU:C:2013:852, т. 27).

40 Съдът е уточнил също, че когато подзаконов акт включва мерки за изпълнение, съдебният контрол за спазването на правния ред на Съюза се осигурява независимо от това дали посочените мерки са приети от Съюза или от държавите членки. Физическите или юридическите лица, които поради посочените в член 263, четвърта алинея ДФЕС условия за допустимост не могат да обжалват пряко подзаконов акт на Съюза пред съда на Съюза, са защитени срещу прилагането на такъв акт спрямо тях чрез възможността да оспорват включените в него мерки за изпълнение (решение Telefónica/Комисия, т. 39 по-горе, EU:C:2013:852, т. 28).

41 За да се прецени дали подзаконов акт включва мерки за изпълнение, следва да се разгледа положението на лицето, което се позовава на правото на обжалване въз основа на третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС. Следователно няма значение дали съответният акт включва мерки за изпълнение по отношение на други правни субекти. Освен това трябва да се вземе предвид единствено предметът на жалбата (решение Telefónica/Комисия, т. 39 по-горе, EU:C:2013:852, т. 30 и 31).

42 Макар от цитираната в точка 39 по-горе съдебна практика да следва, че понятието „подзаконови актове“, които не включват мерки за изпълнение, трябва да се тълкува предвид целта на тази разпоредба, а именно да се гарантира ефективна съдебна защита, това не означава, че посоченото понятие трябва да се разглежда единствено с оглед на тази цел. Всъщност не е възможно произнасяне по обективен критерий за допустимост — а именно условието за наличие на подзаконов акт, който включва мерки за изпълнение — като се отговори само на въпроса дали жалбоподателят разполага с ефективна съдебна защита.

43 Предвид формулировката на третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС, трябва също така да се провери дали въпросният подзаконов акт „включва“ мерки за прилагането му. Това означава, че мерки за изпълнение по смисъла на тази разпоредба могат да бъдат само мерки, които органите, службите или агенциите на Съюза, или националните органи приемат в хода на обичайната дейност. Ако в хода на обичайната дейност органите, службите или агенциите на Съюза и националните органи не приемат никаква мярка за прилагане на подзаконовия акт и за конкретизиране на последиците му за всеки от засегнатите оператори, този подзаконов акт не „включва“ мерки за изпълнение.

44 Трябва да се подчертае, че съгласно формулировката на третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС не е достатъчно подзаконовият акт „да може да включва“ мерки за изпълнение, а е необходимо да „включва“ мерки за изпълнение.

45 Формулировките на третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС на текстовете на други езици на Договора за функционирането на ЕС, различни от текста на френски език — като например текстът на английски (does not entail implementing measures) или на немски език (keine Durchführungsmaßnahmen nach sich ziehen) — потвърждават, че това трябва да са мерки, които по естествен път следват подзаконовия акт. Не е достатъчно съответният оператор да има възможността изкуствено да задължи администрацията да приеме обжалваема мярка, тъй като такава мярка не представлява мярка, която подзаконовият акт „включва“.

46 Ето защо трябва да се провери дали в хода на обичайната дейност органите ще приемат мерки с цел прилагане на обжалвания регламент.

47 Съгласно член 167, параграф 1 от Регламент № 1234/2007 възстановяване при износ се предоставя само след подаване на заявление и представяне на лицензия за износ. В член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 612/2009 на Комисията от 7 юли 2009 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти (ОВ L 186, стр. 1) се предвижда, че освен в случаите на износ на стоки, правото на възстановяване зависи от представянето на лицензия за износ, съдържаща

предварително определяне на възстановяването. Както подчертава Комисията, заявлението трябва да се подаде до националните органи, лицензията за износ, съдържаща предварително определяне на възстановяването, също се издава от националните органи.

48 Освен това съгласно член 46, параграф 1 от Регламент № 612/2009 възстановяванията се изплащат от държавата членка, на територията на която е приета декларацията за износ, само при специално заявление от износителя.

49 Освен това трябва да се отбележи, че съгласно член 1, параграф 2, буква б), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 376/2008 на Комисията от 23 април 2008 година за определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на лицензии за внос и износ и сертификати за предварително фиксиране за селскостопанските продукти (ОВ L 114, стр. 3), лицензия се представя при износ за „продукти, предвидени в член 162, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, за които е определено възстановяване при износ (включително когато размерът на възстановяването е равен на нула) или е определена експортна такса“.

50 Освен това, съгласно член 1, параграф 4 от Регламент № 376/2008 „[з]а целите на режима на лицензии за износ и сертификати за предварително фиксиране, посочени в параграф 1, когато е определено възстановяване за продукти извън списъка в приложение II, част II и операторът не подава заявление за възстановяване, от него не се изисква да представи лицензия или сертификат за износ на съответните продукти“.

51 В разглеждания случай между страните е безспорно, че не е имало каквото и да било задължение за получаване на лицензия за износ за разглежданите продукти, за да може те да бъдат изнесени, без да се ползват възстановявания при износ.

52 Комисията твърди, че дори при определяне на нулев размер на възстановяванията при износ с регламент „няма никаква пречка“ съответният оператор да подаде заявление за издаване на лицензия за износ, тъй като съгласно член 7, параграф 1 от Регламент № 376/2008 при издаването на лицензия за износ правото на износ ще бъде определено, като по този начин се осигурява закрила на оператора срещу всякакъв риск, в случай че Съюзът реши да наложи допълнителна такса, забрана за износ или каквато и да било друга подобна мярка.

53 Същевременно релевантният въпрос, за да се определи дали обжалваният регламент „включва“ мерки за изпълнение, не е дали нищо не възпрепятства съответните оператори да поискат лицензия за износ, съдържаща предварително определяне на възстановяването при износ, а дали в хода на обичайната дейност оператори ще подават такива заявления.

54 В това отношение трябва да се отбележи, че тъй като получаването на лицензия за износ не е задължително и евентуално определените възстановявания при износ при всички положения ще бъдат в нулев размер, в хода на обичайната дейност съответните оператори няма да подават до националните органи заявления за издаване на лицензии за износ, съдържащи предварително определяне на възстановяването при износ.

55 В писмената си реплика жалбоподателят основателно подчертава, че рискът от въвеждане на експортна такса, а дори и забрана на износа между датата на заявление за лицензия за износ и самия износ, е бил теоретичен през 2013 г. в разглеждания сектор. Всъщност, като се има предвид, че до приемането на обжалвания регламент разглежданите продукти са се ползвали с възстановявания при износ с положителен размер, не е можело да се предвижда, че в близко бъдеще Комисията ще въведе експортна такса или дори забрана за износ. Впрочем Комисията не твърди, че такъв риск е съществувал.

56 Освен това Комисията признава, че в сектора на птичето месо не са подавани заявления за лицензии за износ след определянето на възстановяванията на нула с обжалвания регламент.

57 Във връзка с довода на Комисията, че в секторите на зърнените култури и на захарта са били подадени заявления за лицензии за износ, въпреки определянето на нулев размер на възстановяванията при износ, трябва да се отбележи, че Комисията не представя никакви подробности, позволяващи да се анализират причините, поради които оператори в други сектори са подали такива заявления, и да се прецени дали положението в сектора на птичето месо е било сравнимо. Впрочем в хода на съдебното заседание Комисията признава, че няма актуални примери за такава практика.

58 Поради определянето на нулев размер на възстановяванията при износ с обжалвания регламент и при отсъствието на задължение за представяне на лицензия за износ за реализирането на износа на разглежданите продукти, в хода на обичайната дейност никакво заявление за лицензии за износ няма да бъде подадено до национални органи. При липса на заявления за издаване на лицензии за износ, съдържащи предварително определяне на възстановяването при износ, националните органи няма да приемат каквато и да било мярка с цел прилагане на обжалвания регламент. Следователно в хода на обичайната дейност те няма да приемат такива мерки. Съответно няма да съществува каквато и да било мярка, конкретизираща последиците от обжалвания регламент за различните засегнати оператори.

59 Би било неестествено да се приеме, че обжалваният регламент включва мерки за изпълнение единствено поради това, че операторите могат да подават заявления за издаване на лицензии за износ, съдържащи предварително определяне на възстановяването при износ, и така да задължават националните органи да приемат мерки за изпълнение на обжалвания регламент, а именно предоставяне на възстановявания при износ в нулев размер. Всъщност операторите нямат никаква причина да действат така и съответно те няма да го правят в хода на обичайната дейност.

60 Комисията признава, че би могло да изглежда прекалено от оператор да се изисква да подаде заявление за лицензия за износ единствено с цел да получи достъп до съд. В отговор на поставен от Общия съд писмен въпрос в това отношение, Комисията също така признава, че „в известна степен“ определяне на нулев размер на възстановяванията при износ в регламент представлява акт, който в хода на обичайната дейност няма да доведе до приемането от орган на никакъв акт за прилагането му, тъй като съответният оператор a priori няма нужда от никакъв акт, за да може да изнася без възстановявания.

61 Комисията обаче счита, че в разглеждания случай издаването на акта за изпълнение, което по принцип не би било искано, действително може да бъде поискано именно с цел да се получи достъп до правосъдие. Тя твърди, че жалбоподателят можел да поиска лицензия за износ, който би дал право на възстановяване при износ в размер на 0 EUR, и че след като представи доказателство за износа на посочените в лицензията продукти, жалбоподателят можел да оспори пред националния съд предоставянето на възстановяване в нулев размер, изтъквайки твърдяната незаконосъобразност на обжалвания регламент.

62 Същевременно именно подаването на заявление до националния орган единствено с цел да се получи достъп до правосъдие предполага, че това заявление няма да бъде подадено в хода на обичайната дейност. Тъй като националният орган няма друг избор и може единствено да определи размера на възстановяванията на нула, съответният износител не може да има никакъв правен интерес от определяне на възстановяванията от националния орган при тези условия, освен ако не цели „изкуствено“ да постигне приемането на акт, който може да се обжалва.

63 От гореизложеното следва, че обжалваният регламент не „включва“ мерки за изпълнение.

64 Този извод не може да се оспори с твърдението на Комисията, че би било парадоксално допустимостта на жалбата да се постави в зависимост от равнището на възстановяванията и да се приеме, че при определяне на нулев размер на възстановяванията Регламентът не включва мерки за изпълнение, а при определяне на равнище над нула обжалваемият акт е актът за изпълнение на национално ниво.

65 Всъщност въпросът дали подзаконов акт включва мерки за изпълнение, трябва да се анализира, като се отчетат всички обстоятелства в разглеждания случай. Трябва да се припомни, че за да се прецени дали подзаконов акт включва мерки за изпълнение, следва да се разгледа положението на лицето, което се позовава на правото на обжалване (вж. т. 41 по-горе). Следователно възможно е един и същ регламент да се обжалва от определени оператори пред Общия съд, тъй като ги засяга пряко и не включва мерки за изпълнение по отношение на тях, докато по отношение на други оператори включва мерки за изпълнение. На още по-силно основание, не е изключено регламент, с който размерът на възстановявания се определя на нула, да не включва мерки за изпълнение, докато „сходен“ регламент, с който се определят възстановявания с положителен размер, включва такива мерки.

66 Съответно не е необходимо да се разглежда основателността на твърденията на жалбоподателя, че дори ако бе поискал издаването на лицензия за износ, съдържаща предварително определяне на възстановяването при износ, при всички положения не би могъл да оспори пред националния съд акта, който е приет на национално ниво и с който се предоставят възстановявания при износ в нулев размер.

67 Не е необходимо също така да се разглеждат твърденията на жалбоподателя, че е лично засегнат от обжалвания регламент.

68 От всичко гореизложено следва, че жалбата е допустима, тъй като обжалваният регламент е подзаконов акт, който засяга пряко жалбоподателя и който не включва мерки за изпълнение.

II – *По съществото на спора*

A – *По първото основание, изведено от съществено процесуално нарушение и от злоупотреба с процесуални права*

69 Първото основание се състои от две части. Първата част е изведена от неспазване на процедурата, предвидена в Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, стр. 13), а втората — от противоречие между възприетата процедура и съдържащите се в разглеждания текст позовавания.

1. По първата част, изведена от неспазване на предвидената в Регламент № 182/2011 процедура

70 Подкрепян от встъпилата страна, жалбоподателят счита, че Комисията не е спазила правилата, предвидени в член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011, тъй като представила проекта на обжалвания регламент едва в хода на срещата на Управителния комитет. Комисията не предоставила на членовете на Управителния комитет всички данни, които щели да им осигурят „навременни и реални възможности да разгледат проекта на акта за изпълнение и да изразят мнението си“ по смисъла на член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011.

71 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя и на встъпилата страна.

72 Най-напред трябва да се отбележи, че жалбоподателят първоначално посочва, че първото основание е изведено изцяло от злоупотреба с процесуални права.

73 Същевременно с първата част от първото основание жалбоподателят твърди по същество, че е налице съществено процесуално нарушение, тъй като по време на консултациите с Управителния комитет Комисията не спазила процедурата, предвидена в член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011. В хода на съдебното заседание жалбоподателят потвърждава, че първата част от първото основание на практика е изведена от съществено процесуално нарушение, което бе надлежно отбелязано в протокола от съдебното заседание.

а) По твърдяното нарушаване на процесуални разпоредби

74 Съгласно член 195 от Регламент № 1234/2007 Комисията се подпомага от Управителния комитет. Съгласно член 3, параграф 2 от Регламент № 182/2011 комитетът е съставен от представители на държавите членки и се председателства от представител на Комисията.

75 Член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011 е формулиран по следния начин:

„Председателят внася в комитета проекта на акта за изпълнение, който предстои да бъде приет от Комисията.

Освен в надлежно обосновани случаи, председателят свиква заседание не по-рано от 14 дни след датата на внасяне на проекта на акта за изпълнение и на проекта за дневен ред в комитета. Комитетът дава своето становище по проекта на акта за изпълнение в срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на въпроса. Сроковете са пропорционални и предоставят на членовете на комитета навременни и реални възможности да разгледат проекта на акта за изпълнение и да изразят мнението си“.

76 Съгласно обясненията на Комисията процедурата по консултации с Управителния комитет е протекла по следния начин. На 16 юли, а именно два дена преди срещата на Управителния комитет, с електронно съобщение Комисията изпраща до членовете на Управителния комитет документ, озаглавен „EU Market situation for poultry“ („Състояние на птицевъдния пазар в Съюза“, наричан по-нататък „документът, представен на Управителния комитет“).

77 По време на сутрешната част на срещата на Управителния комитет на 18 юли 2013 г. Комисията представя състоянието на птицевъдния пазар. В следобедната част на продължилата среща, а именно след 13 ч., Комисията представя на Управителния комитет проекта на обжалвания регламент. Това бил стандартен регламент, в който само цифровите данни били актуализирани. По-специално става въпрос за фотокопие на предходния регламент за определяне на възстановявания при износ, в което отбелязванията във връзка с размерите на възстановяванията са били зачертани с молив.

78 Впоследствие проектът на обжалвания регламент е подложен на гласуване. Същия ден в 15,46 ч. генералният директор на ГД „Земеделие и развитие на селските райони“ извършва формалностите, свързани с удостоверяващото изявление, за да може обжалваният регламент да бъде публикуван на следващия ден в Официален вестник, така че да влезе в сила и се приложи незабавно.

79 Комисията освен това обяснява, че следва тази практика при определянето на възстановяванията при износ от 1962 г.

80 В допълнение тя посочва, че в разглеждания случай процедурата и сроковете изобщо не са оспорвани от държавите членки.

81 Комисията твърди, че в основата на тази практика стоят съображенията за недопускане на изтичане на информация, смущения на пазара и спекулации, застрашаващи финансовите интереси на Съюза. Тя посочва, че разпространяването на проекта за мерки след 13 ч. се обяснява с обстоятелството, че съгласно член 16 от Регламент № 376/2008 след 13 ч. не може да се подаде заявление за лицензия, което да е валидно същия ден. Комисията счита, че този подход категорично е от съществено значение и че предварителното узнаване на евентуално намаляване на размера на възстановяванията би позволило на операторите, посредством предварителното определяне на възстановяванията, да спечелят огромни суми в резултат на чиста спекулация, при това в ущърб на бюджета на Съюза, предизвиквайки също така силни смущения на пазара. Комисията също така твърди, че операторите се уведомяват за мерките преди тяхното публикуване чрез различните професионални организации, който влизат в контакт с националните си администрации.

82 Жалбоподателят счита, че изложените от Комисията доводи не оправдават представянето на проекта на обжалвания регламент едва в хода на съответната среща и че наличието на опасност от изтичане на информация не може да се презумира.

83 Ето защо трябва да се провери дали подходът на Комисията при приемането на обжалвания регламент съответства на правилата, предвидени в член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011.

84 Проверката следва да започне с това дали Регламент № 182/2011 по принцип позволява проект на регламент да бъде представен на Управителния комитет в хода на заседание.

85 В член 3, параграф 3, втора алинея, първо изречение от Регламент № 182/2011 се предвижда срок от поне четиринадесет дни между датата на внасяне на проекта на акта за изпълнение и датата на срещата на Управителния комитет, който трябва да бъде спазен, „[о]свен в надлежно обосновани случаи“.

86 Следователно възможно е дерогиране на правилото за представяне на проектите за регламент четиринадесет дни преди датата на срещата на Управителния комитет, като при това Регламент № 182/2011 не предвижда минимален срок, който трябва да се спази. Видно от израза „[о]свен в надлежно обосновани случаи“, съдържащ се в началото на първото изречение в член 3, параграф 3, втора алинея от Регламент № 182/2011, същото първо изречение допуска представянето на проект на регламент в хода на заседание.

87 В член 3, параграф 3, втора алинея, второ изречение от Регламент № 182/2011 се предвижда, че Управителният комитет дава своето становище по проекта на акта за изпълнение „в срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на въпроса“. По време на съдебното заседание жалбоподателят по същество твърди, че видно от тази формулировка, винаги трябва да има някакъв срок и той не може да бъде нулев, поради което било изключено проект на регламент да се представи в хода на заседание с цел да бъде приет.

88 В това отношение по време на съдебното заседание Комисията основателно подчертава, че дори при представяне на проект в хода на заседание с цел да бъде приет, членовете на Управителния комитет винаги имат на разположение „момент“, за да проучат текста. Всъщност, дори при представяне на проект на регламент в хода на заседание, гласуването не се провеждало едновременно с представянето на проекта, а винаги след като измине определен промеждутък от време от поне няколко минути или няколко четвърт часа. Поради това представянето на проект в хода на среща не означавало, че срокът за становището на Управителния комитет е нулев.

89 Член 3, параграф 3, втора алинея, трето изречение от Регламент № 182/2011 — където се предвижда, че „[с]роковете са пропорционални и предоставят на членовете на комитета навременни и реални възможности да разгледат проекта на акта за изпълнение и да изразят

мнението си“ — също допуска представяне на проект на регламент в хода на заседание. Всъщност, ако срок от няколко минути или съответно от няколко четвърт часа между внасянето на проекта на регламент в Управителния комитет и провеждането на гласуването е достатъчен, за да се осигурят реални възможности на членовете на комитета да разгледат проекта на акт за изпълнение и да изразят мнението си, е възможно този срок да е „пропорционален“ по смисъла на член 3, параграф 3, втора алинея, трето изречение от Регламент № 182/2011.

90 Текстът, съгласно който членовете на Управителния комитет трябва да имат възможност да разгледат проекта „навреме[…]“, трябва да се анализира във връзка със съдържащото се в същата разпоредба изискване срокът да бъде „пропорционален“. Изразът „навреме[…]“ не означава непременно, че проектът на регламент трябва да се внесе в Управителния комитет преди датата на срещата. Ако срокът от няколко минути или съответно от няколко четвърт часа е „пропорционален“ с оглед на обстоятелствата, представянето следва да се счита за представяне, което е било извършено „навреме[…]“ по смисъла на член 3, параграф 3, втора алинея, трето изречение от Регламент № 182/2011.

91 От гореизложеното следва, че член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011 по принцип допуска представяне на проект на регламент в хода на среща.

92 Съответно трябва да се провери дали за приемането на обжалвания регламент е имало достатъчно основания, позволяващи да не се спази четиринадесетдневният срок — който трябва да се спазва, „[о]свен в надлежно обосновани случаи“ — и дали в разглеждания случай представянето в хода на срещата на Управителния комитет е осигурило на членовете на Управителния комитет реални възможности да разгледат проекта на акт за изпълнение и да изразят мнението си.

93 В това отношение най-напред следва да се припомни, че два дена преди датата на срещата с електронно съобщение Комисията изпраща на членовете на Управителния комитет документа, представен на Управителния комитет, а именно изложение относно състоянието на птицевъдния пазар. Този документ, който е представен от жалбоподателя в приложение към жалбата, дава възможност на държавите членки да се информират за състоянието на пазара и да си съставят собствено мнение за него. Предвид съдържанието на въпросния документ, промеждутъкът от време между изпращането му и дата на срещата е бил достатъчен, за да могат членовете на Управителния комитет надлежно да се запознаят със съдържащите се в него данни, да формират мнение относно състоянието на пазара и евентуално да подготвят въпроси, които да поставят на Комисията в това отношение по време на срещата на Управителния комитет. Трябва да се отбележи, че в член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011 не се предвижда специален срок за изпращането на подобни документи. Всъщност четиринадесетдневният срок, предвиден в член 3, параграф 3, втора алинея, първо изречение от Регламент № 182/2011, се отнася единствено за внасянето на проекта на акт за изпълнение и на проекта за дневен ред.

94 Освен това трябва да се отбележи, че видно от приложение 9 към жалбата, поканата и дневният ред за срещата на Управителния комитет от 18 юли 2013 г. са с дата 3 юли 2013 г. Жалбоподателят не твърди, че четиринадесетдневният срок между датата на внасяне на проекта за дневен ред и датата на срещата на Управителния комитет, предвиден в член 3, параграф 3, втора алинея, първо изречение от Регламент № 182/2011, не е бил спазен в разглеждания случай.

95 От момента на получаване на дневния ред за срещата на Управителния комитет членовете му са знаели, че в сутрешната част на срещата ще бъде представено състоянието на пазара на птичето месо и яйцата, както и че след 13 ч. Управителният комитет ще бъде приканен да изложи становището си по проект на регламент, с който се определят възстановяванията при износ в

сектора на птичето месо. Така на членовете на Управителния комитет е било осигурено достатъчно време, ако желаят да установят контакт със засегнати оператори или с професионални организации, за да поискат становището им относно състоянието на пазара и размера на възстановяванията при износ, който считат за подходящ, или да се информират за състоянието на пазара посредством общодостъпни източници.

96 По-нататък, изложението на Комисията относно състоянието на пазара в хода на сутрешната част на срещата на Управителния комитет на 18 юли 2013 г. дава възможност на държавите членки да обменят виждания и да поискат от Комисията всякакви уточнения за състоянието на пазара.

97 Накрая, Комисията представя проекта на обжалвания регламент в следобедната част на срещата. Що се отнася до този проект, трябва да се припомни, че това бил стандартен регламент, в който само цифровите данни били актуализирани (вж. т. 77 по-горе). От приложение 10 към жалбата е видно, че във вида, в който е внесен в Управителния комитет, проектът на обжалвания регламент е представлявал фотокопие на предходния регламент, в което предлаганите нови размери на възстановяванията са били добавени на ръка. От този документ също така е видно, че освен актуализирането на размера на възстановяванията, са били извършени единствено чисто формални изменения, като например актуализирането на датата и номера на Регламента.

98 Следователно единствената информация, добавена в следобедната част на срещата на 18 юли 2013 г. в допълнение към информацията, която членовете на Управителния комитет са знаели, е бил предлаганият от Комисията точен размер на възстановяванията. Поради това е било необходимо определеният от председателя на Управителния комитет срок да бъде достатъчен не за анализ на текста на Регламента, а само за запознаване с факта, че предлаганият от Комисията размер е нулев, и за формиране на становище по това предложение.

99 Като се има предвид, че членовете на Управителния комитет са разполагали с достатъчно време преди датата на срещата, за да си съставят мнение относно състоянието на пазара, и че състоянието на пазара освен това е било представено в хода на сутрешната част на срещата, те са били в състояние веднага да изразят становище по предложението на Комисията за определяне на нулев размер на възстановяванията.

100 Освен това не е имало никаква пречка държавите членки да поискат допълнителни разяснения от Комисията и да я приканят по-подробно да обоснове предложението си за определяне на нулев размер на възстановяванията при износ. Държавите членки също така са имали възможност да вземат думата, за да обяснят на другите членове на Управителния комитет, че според тях определянето на нулев размер не е обосновано предвид състоянието на пазара. Жалбоподателят не твърди, че някой член на Управителния комитет е поискал да се включи в разискването и че е бил възпрепятстван да го направи, тъй като не е имало достатъчно време. От своя страна Комисията подчертава, че не е ограничавала времето за изказване на държавите членки и че както обикновено е отговорила на всички зададени въпроси.

101 Трябва също така да се отбележи — както разяснява Комисията, без в това отношение жалбоподателят да оспорва твърденията ѝ — че нито един член на Управителния комитет не е повдигнал възражение относно представянето на проекта на обжалвания регламент едва в хода на срещата, нито пък относно срока между представянето на проекта на обжалвания регламент и подлагането му на гласуване.

102 В хода на съдебното заседание жалбоподателят твърди, че когато държавите членки са получили данните за състоянието на пазара два дена преди срещата на Управителния комитет, те са могли да приемат, че предвид промените на пазара Комисията предлага запазване на размера на

възстановяванията при износ на същото равнище като в предходния регламент. Според жалбоподателя добавянето на цифрата 0 в хода на срещата на Управителния комитет променило всичко.

103 В това отношение трябва да се отбележи, че ако с оглед на изложението на състоянието на пазара, изпратено два дена преди датата на срещата, член на Управителния комитет счете, че промените в състоянието на пазара не обосновават промяна на размера на възстановяванията при износ, а по време на следобедната част от срещата на Управителния комитет научи, че Комисията предлага определяне на нулев размер на възстановяванията, съгласно член 3, параграф 4 от Регламент № 182/2011 той може да предложи изменения, и по-специално размерът на възстановяванията, определен с предходния регламент, да остане непроменен.

104 Макар жалбоподателят да твърди, че държавите членки не са имали време да извършат координация помежду си, същевременно той не твърди, че някоя държава членка се е противопоставила на внасянето на проекта на обжалвания регламент за гласуване. Трябва да се отбележи, че държавите членки, а не жалбоподателят, трябва да решат дали имат нужда от повече време, за да могат да извършат координация помежду си. Освен това всяка държава членка може да вземе думата и да обясни на другите държави членки причините, поради които счита за необосновано определянето на нулев размер на възстановяванията при износ, като съответно прикани другите държави членки да гласуват срещу проекта на обжалвания регламент.

105 Според жалбоподателя фактът, че генералният директор на ГД „Земеделие и развитие на селските райони“ е могъл да направи удостоверяващото изявление още в 15,46 ч. същия ден, разкрива липсата на сериозно разискване по въпроса за възстановяванията при износ.

106 В това отношение трябва да се констатира, че жалбоподателят не може да изисква членовете на Управителния комитет да отделят определено време за разискване.

107 Комисията трябва да опише състоянието на пазара и да даде на членовете на Управителния комитет възможност да зададат въпроси и да изразят становищата си по предложението за регламент за изпълнение. Когато малко държави членки искат да зададат въпрос или да вземат думата, за да изложат съображенията си, разискването може да приключи много бързо. Това не означава, че членовете на Управителния комитет не са имали реални възможности да изразят мнението си по смисъла на член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011. Освен това трябва да се припомни, че състоянието на пазара е било изложено и обсъдено в сутрешната част на срещата на Управителния комитет и че следобеда е разискван единствено предложеният от Комисията точен размер на възстановяванията.

108 От гореизложеното следва, че в разглеждания случай срокът между представянето на проекта на обжалвания регламент и поставянето му на гласуване е бил достатъчен, за да се осигурят реални възможности на членовете на Управителния комитет да разгледат въпросния проект и да изразят мнението си.

109 По-нататък, трябва да се припомни, че съгласно член 3, параграф 3, втора алинея, второ изречение от Регламент № 182/2011 срокът за становището на Управителния комитет се определя от председателя на този комитет в зависимост от спешността на въпроса.

110 В хода на съдебното заседание жалбоподателят по същество твърди, че за разлика от случая, по който е постановено решение от 14 януари 1987 г., Германия/Комисия (278/84, Rec, EU:C:1987:2), на което Комисията се позовава, в разглеждания случай не е имало значително смущаване на пазара, което евентуално да обоснове представянето на проекта на обжалвания регламент едва в хода на съответната среща.

111 В това отношение трябва да се констатира, че Комисията наистина не се позовава на наличието на спешност в смисъл, че предвид положението на пазара се налага спешна промяна на размера на възстановяванията. Такова положение впрочем би позволило на Комисията по силата на член 164, параграф 2 от Регламент № 1234/2007 да промени размера на възстановяванията в интервала между две периодични определяния, при това без съдействието на Управителния комитет.

112 С обжалвания регламент Комисията извършва периодично определяне на размера на възстановяванията при износ, а включването на 3 юли 2013 г. на тази точка в дневния ред на срещата от 18 юли 2013 г. свидетелства за това, че според нея не е била налице особена спешност за адаптирането на размера на възстановяванията.

113 Същевременно, както подчертава Комисията, няма никакво противоречие между периодичния характер на определянето на възстановяванията при износ и факта, че при настъпването на деня за това определяне се налага изключително спешна бърза намеса.

114 От формулировката на член 3, параграф 3, втора алинея, второ изречение от Регламент № 182/2011 следва, че председателят на Управителния комитет, тоест представител на Комисията, трябва да се произнесе по въпроса за спешността. Проверката на Общия съд се ограничава до проверка за наличието на явна грешка в преценката или на злоупотреба с власт (вж. в този смисъл решение Германия/Комисия, т. 110 по-горе, EU:C:1987:2, т. 13).

115 Трябва да се констатира, че следваната от Комисията процедура дава възможност за избягване на всякакъв риск, свързан с евентуалното изтичане на информация. Всъщност съобщаването на съдържащия цифровите данни проект на регламент едва след 13 ч. в деня на гласуването в Управителния комитет и на приемането на обжалвания регламент позволява да се избегне всякакъв риск някой оператор — след като узнае, че Комисията ще предложи намаляване на размера на възстановяванията — да подаде заявления за лицензии за износ, съдържащи предварително определяне на възстановяванията при износ, за които приложими биха били предходните размери на възстановяванията. Както посочва Комисията, тя има законен интерес от недопускането на подобни спекулации, които могат да навредят на финансовите интереси на Съюза. Следваната от Комисията процедура гарантира, че регламентът, с който се определя новият размер на възстановяванията, ще може да влезе в сила в деня, следващ срещата на Управителния комитет, и че предложеният точен размер ще бъде съобщен едва в момент, когато вече не може да се подаде никакво заявление за лицензия, което да е валидно същия ден.

116 Освен това трябва да се констатира, че в отговор на писмен въпрос относно следваната от нея обичайна практика Комисията посочва, че службите ѝ по принцип предават предложенията си относно размера на възстановяванията при износ на ръководството едва два дена преди срещата на Управителния комитет и че решението на ръководството обикновено се взема в навечерието на срещата на Управителния комитет. От това следва, че Комисията не е можела да изпрати проекта на обжалвания регламент с предложените размери едновременно с изпращането на проекта на обжалвания регламент, тъй като самата тя все още не е била взела решение по размерите, които ще предложи. Комисията има законен интерес да действа така, че дори при периодично определяне на възстановяванията при износ, да отчете възможно най-актуалните налични данни до датата на срещата на Управителния комитет. От документа, представен на Управителния комитет, е видно, че Комисията взема предвид доста актуални данни. Този документ например съдържа таблица относно лицензиите за износ за седмицата от 8 до 14 юли 2013 г., което свидетелства за извършено обновяване на данните няколко дни преди срещата на Управителния комитет.

117 Изборът на Комисията да формулира собственото си предложение относно размера на възстановяванията при износ едва в навечерието на срещата на Управителния комитет не може се подлага на критики. Жалбоподателят впрочем не твърди, че Комисията е трябвало да вземе своето собствено решение по предложението си по-рано.

118 Освен това трябва да се отбележи, че изпращане на проекта на обжалвания регламент без предложените размери не би имало никакъв смисъл. Всъщност, тъй като обжалваният регламент представлява стандартен регламент, в който само цифровите данни са били актуализирани, държавите членки са познавали предварително текста на обжалвания регламент, с изключение на размерите на възстановяванията.

119 Следователно срокът за становището на Управителния комитет е бил пропорционален и преценката на въпроса за спешността от страна на Комисията не е опорочена нито от явна грешка в преценката, нито от злоупотреба с власт.

120 От всичко гореизложено следва, че Комисията не е допуснала нарушение на член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011.

[…]

Б – *По второто основание, изведено от процесуално нарушение и от липса на компетентност* […]

201 Що се отнася до твърдението, че Процедурният правилник на Комисията формално не предвижда възможността извършено през 2004 г. пределегиране все още да е валидно през 2013 г. — тъй като лицата, на които е било делегирано право, и лицата, които са делегирали право, са се променили — трябва да се отбележи следното.

202 Оправомощаване или пределегиране се извършва не в полза на физическо лице, а в полза на лице, заемащо определена длъжност, а именно отговарящият за конкретна област член на Комисията или генералният директор на определена генерална дирекция. Така то продължава да бъде валидно при промяна на лицата, заемащи съответната длъжност.

203 Противно на това, което жалбоподателят изглежда твърди, не е необходимо в Процедурния правилник на Комисията изрично да се предвижда, че дадено пределегиране продължава да бъде валидно след промяната на лицата, които са действали в качеството на лице, на което е било делегирано право, или лице, което е делегирало право. Всъщност с възможността за оправомощаване или за пределегиране се цели работата на колегиума на Комисията или съответния неин член да бъде облекчена при вземането на решения, за които не е необходима намесата на колегиума или съответния комисар. С решението за оправомощаване или за пределегиране се цели разпределяне на правомощията в рамките на Комисията и това не е доказателство за доверието към определено физическо лице. Освен при наличие на конкретно решение в обратен смисъл, никое правомощие не се предоставя ad personam. В разглеждания случай решенията за оправомощаване и пределегиране са отнасят за члена на Комисията, отговарящ за земеделието и развитието на селските райони, и за генералния директор на ГД „Земеделие и развитие на селските райони“, а не за някои поименно посочени лица.

[…]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Tilly-Sabco понася направените от него съдебни разноски, включително разноските в обезпечителното производство.

3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, включително разноските в обезпечителното производство.

4) Doux SA понася направените от него съдебни разноски.

5) Френската република понася направените от нея съдебни разноски в качеството ѝ на встъпила страна в обезпечителното производство.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 януари 2016 година.

Подписи